

Nieuwsbrief mei 2021

Nieuws uit Nederland

Rechtbank legt € 25.000-regeling over oudedagsuitkeringen uit / brieven Nederlandse belastingdienst

In deze nieuwsbrief is vaker aan de orde geweest hoe het belastingverdrag tussen Nederland en België werkt m.b.t. de heffing over oudedagsuitkeringen: de hoofdregel van artikel 18, paragraaf 1 is dat de belastingheffing toekomt aan het woonland (voor NederBelgen is dat België). Maar in paragraaf staat een uitzondering die bepaalt dat Nederland toch mag heffen, als aan drie voorwaarden wordt voldaan, waaronder dat bepaalde uitkeringen minimaal € 25.000 per jaar bedragen. Precies over deze uitzonderingsregel heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant een uitspraak gedaan. In het voordeel van de Nederlandse belastingdienst. En vlak daarna kregen meerdere NederBelgen een brief van de Nederlandse belastingdienst op de deurmat. Toeval? Eerst de uitspraak van de Rechtbank.

In de procedure gaat het om een man die in de jaren 2014 tot en met 2017 inwoner is van België. Hij ontvangt Nederlandse pensioen-, lijfrente- en AOW-uitkeringen. België heft over 223/280e deel van het pensioen geen personenbelasting naar het algemene tarief. De Belgische belastingdienst merkt dat deel van het pensioen aan als een lijfrente, omdat dat deel voor 2004 is opgebouwd. Per saldo is in 2014 € 23.739,75 en in 2015, 2016 en 2017 € 24.702,72 aan pensioenen en lijfrenten vanuit een Nederlandse bron niet progressief belast in België. De inspecteur wil de pensioenuitkeringen volledig in Nederland belasten, omdat de totale bruto pensioenuitkeringen gezamenlijk hoger zijn dan € 25.000.

De Rechtbank is het met de inspecteur dat voor de € 25.000-grens de bruto-pensioenuitkeringen in aanmerking moeten worden genomen. Het standpunt van belastingplichtige dat hiervoor alleen moet worden gekeken naar het pensioen dat in België niet progressief wordt belast, is volgens de Rechtbank dus onjuist.

Tegen de uitspraak van de Rechtbank is hoger beroep aangetekend bij het Gerechtshof. In de vakliteratuur is al toegevoegd dat de lezing van de Rechtbank volstrekt niet overeenkomst met de tekst van het belastingverdrag (met name de woorden “indien en voor zover” in paragraaf 2 van artikel 18 van het verdrag). Daarnaast is de verwijzing van de Rechtbank naar een overeenkomst tussen de Belgische en Nederlandse belastingdienst van 5 maart 2018 discutabel. Het is namelijk de vraag of een dergelijke overeenkomst bóven een verdragstekst kan gaan. Hoe dan ook, het is wachten op het ingestelde hoger beroep.

Zoals al geschreven heeft de Nederlandse belastingdienst vrij snel na de voornoemde uitspraak brieven gestuurd naar Nederbelgen die pensioenuitkeringen ontvangen vanuit Nederland, die al dan niet onder de uitzonderingsbepaling van paragraaf 2 vallen. De teneur van de brieven is dat de belastingdienst alsnog belasting wil heffen over bepaalde pensioenuitkeringen uit de jaren 2016, 2017 en/of 2018. Deze brieven zijn echter ook gestuurd naar inwoners van België waarbij al eerder afspraken met de belastingdienst zijn gemaakt over de wijze van belasting heffen. Zo ook bij enkele van mijn cliënten. Weliswaar heeft de belastingdienst hiervoor haar excuses aangeboden, maar deels is het kwaad hiermee al geschied. Het leidt immers tot blauw brieven in de bus waar niet iedereen vrolijk van wordt en mensen moeten hun adviseur weer inschakelen om op de brieven te reageren.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 17 maart 2021.

WAO-uitkering Nederportugees niet belast in Nederland

Dezelfde Rechtbank heeft twee maanden later een uitspraak gedaan in een casus die ook over artikel 18, lid 2 gaat, maar dan van het belastingverdrag met Portugal. Inhoudelijk gaat het hier echter om een andere rechtsvraag binnen deze bepaling. In deze procedure wordt de belastingplichtige wel in het gelijk gesteld.

Het gaat in deze casus om een vrouw die in 2016 naar Portugal is geëmigreerd. Ze ontvangt vanuit Nederland diverse pensioenuitkeringen en een WAO-uitkering van € 22.326. De vrouw is van mening dat Nederland alleen over de WAO-uitkering mag heffen, indien voldaan is aan alle voorwaarden van artikel 18, lid 2 van het verdrag. Het is in dit geval namelijk duidelijk dat alleen aan voorwaarde c wordt voldaan, namelijk dat de uitkering meer dan € 10.000 bedraagt (in het verdrag met Portugal staat in deze bepaling een bedrag van € 10.000 i.p.v. € 25.000 in het verdrag met België).

De Rechtbank meende dat alleen hoofde te worden getoetst of voldaan is aan voorwaarde c, maar heeft hierover eerder prejudiciële vragen gesteld aan de Hoge Raad. Deze heeft de vragen op 6 november 2020 beantwoord. De Hoge Raad geeft aan dat voor de toepassing van artikel 18, lid 2, letter b geldt dat is voldaan aan de voorwaarde dat een uitkering in de heffing wordt betrokken, wanneer die uitkering volgens de wetgeving van de woonstaat in de belastingheffing moet worden betrokken.

De Rechtbank heeft naar aanleiding daarvan nu beslist dat Nederland geen heffingsrecht heeft over de WAO-uitkering. Aan voorwaarde b wordt volgens de Rechtbank voldaan als de WAO-uitkering niet tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief voor inkomsten verkregen uit niet-zelfstandige arbeid, of het brutobedrag van de WAO-uitkering voor minder dan 90%, in de belastingheffing wordt betrokken in Portugal. In dit geval wordt de WAO-uitkering feitelijk in Portugal volledig tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief belast. Dat is echter niet doorslaggevend, omdat het erom gaat hoe de WAO-uitkering volgens de wetgeving in Portugal in de belastingheffing moet worden betrokken. Aangezien de WAO-uitkering feitelijk volledig in de belastingheffing is betrokken tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief in Portugal, ligt het op de weg van de inspecteur om voldoende onderbouwd uiteen te zetten dat toch is voldaan aan voorwaarde b. Deze onderbouwing heeft de inspecteur niet gegeven.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 19 mei 2021.

Navordering en boete over pensioen Nederbelg gehandhaafd

Een inwoner van België is 100% aandeelhouder van een in Nederland gevestigde pensioen-B.V. De inspecteur heeft in 1995 een verklaring afgegeven dat op grond van artikel 18 van het belastingverdrag geen loonbelasting hoeft te worden ingehouden op de pensioenuitkering uit de pensioen-B.V.

Over 2012, 2013 en 2014 geeft de man als buitenlandse belastingplichtige het pensioen in Nederland aan en vraagt hij voor een gelijk bedrag aftrek elders belast. De aanslagen worden conform de aangiften opgelegd.

In februari 2017 ontvangt de inspecteur een renseignement van de Belgische belastingdienst waaruit blijkt dat de uitkeringen van de pensioen-B.V. niet progressief zijn belast, maar als roerend inkomen (3% van de waarde van het kapitaal tegen een tarief van 15%). De inspecteur legt vervolgens navorderingsaanslagen inkomstenbelasting op over 2012, 2013 en 2014 met een vergrijpboete van 25%. Dit omdat minder dan 90% van het inkomen in de heffing is betrokken. Zowel Rechtbank als Hof hebben de navorderingsaanslagen en de boete gehandhaafd. De Hoge Raad heeft de uitspraak van Hof 's-Hertogenbosch nu bevestigd.

Bron: Hoge Raad 9 april 2021.

Prejudiciële vragen over aftrekbaarheid hypotheekrente bij partner

Bij sommige echtparen is de ene echtgenoot een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige, maar de andere niet. Bij gezamenlijk eigendom van de woning komt dan volgens de wet het deel van de rente van de kwalificerende buitenlandse belastingplichtige wel en dat van de partner niet in aftrek (meestal 50% wel en 50% niet). Advocaat-generaal Niessen vraagt zich af of hier sprake is van verboden discriminatie. Hij adviseert de Hoge Raad prejudiciële vragen te stellen aan het Europese Hof van Justitie.

Dit naar aanleiding van een procedure die via Rechtbank Zeeland-West-Brabant & Hof 's-Hertogenbosch bij de Hoge Raad is beland. Het gaat daarbij om twee echtgenoten die in 2015 ieder voor de onverdeelde helft eigenaar zijn van een eigen woning in België. De woning is gefinancierd met een hypotheecaire lening. Alleen de vrouw kwalificeert als een kwalificeerde buitenlandse belastingplichtige. Daardoor telt haar echtgenoot niet als een fiscale partner. Zij mag daarom zijn aandeel in de betaalde hypotheekrente niet aan haarzelf toerekenen. Het gevolg is dat het echtpaar slechts de helft van de hypotheekrente kan aftrekken. Zowel de Rechtbank als het Gerechtshof stellen de vrouw in het ongelijk.

Inmiddels is de vrouw in cassatie gegaan. De Advocaat-generaal geeft aan dat de weigering om de toerekeningsregel voor fiscale partners toe te passen verboden discriminatie kan vormen. Hij stelt de Hoge Raad voor om aan het Hof van Justitie van de EU een prejudiciële vraag te stellen.

De vraag is wat wijsheid is in de tussentijd. In de vakliteratuur is al geopperd om in afwachting van het arrest van de Hoge Raad in voorkomende situaties 100% van de rente terug te vragen. Normaliter zal de belastingdienst het hier niet mee eens zijn en corrigeren. Echter hiermee worden wel de rechten op eventuele aftrek van 100% veiliggesteld, mocht de Hoge Raad in het voordeel van de belastingplichtige beslissen. En dit gebeurt niet als in de aangiften nu 50% van de aftrek wordt geclaimd. Want een eventueel positief arrest van de Hoge Raad kan niet met terugwerkende kracht worden ingeroepen.
Bron: Hoge Raad (Advocaat-generaal) 24 maart 2021.

Naar Duitsland verhuisd echtpaar geen recht op aftrek

In de tussentijd verschijnen er andere uitspraken over deze problematiek. Zo ook in de volgende casus voor Rechtbank Zeeland-West-Brabant. Hierbij gaat het om een voormalig werknemer van de NS en zijn echtgenote, die verhuisd zijn naar Duitsland. Daar ontvangt de man een Nederlandse AOW-uitkering en een pensioenuitkering van Stichting Spoorwegpensioenfondsen. De vragen zijn (1) of Nederland het heffingsrecht over het pensioen heeft en (2) of Nederland rekening moet houden met de negatieve inkomsten uit de eigen woning, zorgkosten en giften.

De Rechtbank is het met de inspecteur eens dat het pensioen van Stichting Spoorwegpensioenfondsen dat is opgebouwd tot 1 januari 1994 geldt als overheidspensioen. Heffing hierover is toegewezen aan Nederland. Dat de Nederlandse Spoorwegen in privaatrechtelijke vorm is gedreven, laat onverlet dat sprake is van een overheidsbedrijf. Voor het deel dat is opgebouwd na 1 januari 1994 komt het heffingsrecht toe aan Duitsland.

M.b.t. de tweede vraag moet de man bewijzen dat hij in Duitsland een te gering inkomen heeft, zodat Duitsland geen rekening kan houden met de persoonlijke aftrekposten. Volgens de Rechtbank slaagt hij daar niet in. De man geeft onvoldoende inzicht en onderbouwing in de achtergrond en ratio van de Duitse fiscale wetgeving. Dat geldt ook voor de overige in de Duitse aanslag toegepaste aftrekposten. De man maakt dan ook niet aannemelijk dat de woonstaat hem niet de voordelen kan toekennen waarop aanspraak ontstaat, wanneer al het inkomen en persoonlijke en gezinssituatie in de beschouwing worden betrokken. Het gaat daarbij om de belastingvoordelen met betrekking tot de persoonlijke- en gezinssituatie waarop de man in Duitsland aanspraak kan maken. De Rechtbank kent de gevraagde aftrekposten niet toe.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 11 mei 2021.

Neder-Portugees geen recht op belastingvoordeel

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft geoordeeld dat een in Portugal wonende AOW'er niet aangemerkt kan worden als een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige. Daarom heeft hij geen recht op het IB-deel van de algemene heffingskorting en van de ouderenkorting.

De casus gaat om een man die samen met zijn echtgenote in Portugal woont. Zijn inkomen bestaat uit een AOW-uitkering en een ABP-pensioen. Beide uitkeringen zijn afkomstig uit Nederland. Op grond van het belastingverdrag mag Portugal heffen over de AOW-uitkering. Daarom is de man volgens de wet geen kwalificerende buitenlandse belastingplichtige. Op basis van een besluit kan de man echter alsnog kwalificeren als hij een pensioen of vergelijkbare uitkering geniet. Daarnaast moet zijn inkomen zodanig laag zijn, dat hij in zijn woonland geen inkomstenbelasting is verschuldigd.

De man meent aan deze voorwaarden te voldoen. De Rechtbank is het hier echter niet mee eens. De Portugese belastingdienst heeft de man namelijk een aanslag opgelegd van € 1.317. De man heeft de Portugese belastingdienst verzocht om een vermindering van deze aanslag naar nihil. Maar vooralsnog staat de aanslag nog. Daarmee voldoet de man niet aan de voorwaarden van het besluit. Maar zelfs als zou de Portugese fiscus het verzoek van de man inwilligen, dan biedt hem dat niet per se soelaas. Het is dan nog steeds de vraag of de man recht heeft op de Nederlandse fiscale voordelen.

Vervolgens doet de man een beroep op Europese rechtspraak. Nederland moet volgens hem rekening houden met zijn persoonlijke en gezinssituatie, omdat Portugal dat niet kan. Ook hier volgt de Rechtbank de man echter niet. Het klopt weliswaar dat de Portugese aanslag een bedrag aan fiscale aftrekposten van slechts € 299 vermeldt. De geringe hoogte van dit bedrag komt echter niet doordat het Portugese inkomen zo laag is, maar door de Portugese fiscale regels. Sterker nog, het feit dat een Portugese belastingaanslag is opgelegd wijst er al op dat het Portugese inkomen niet te laag is. Het is aan de belastingplichtige om het tegendeel aannemelijk te maken, wat de man echter niet doet. Het gelijk is dan ook aan de belastingdienst.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 22 april 2021.

Een niet-grensarbeider heeft geen recht op aftrek van Belgische pensioenpremies

Een man woont in België en werkt voor een internationaal concern. Tot 1 juli 2007 is hij in België werkzaam en bouwt hij daar pensioen op. Sinds 1 juli 2007 werkt hij in Nederland. Na 1 juli 2007 heeft hij zijn deelname aan de Belgische pensioenregeling voortgezet. Deze pensioenregeling biedt een afkoopmogelijkheid. Voor de periode 1 juli 2007 tot 1 juli 2012 is de Belgische pensioenregeling voor de man aangewezen als een zuivere pensioenregeling. Als gevolg hiervan geldt de zogeheten omkeerregel. De man wil voor 2013 de pensioenpremie aftrekken. Eerder heeft Hof Den Bosch dit op grond van het gelijkheidsbeginsel toegestaan. Tegen deze uitspraak is cassatie aangetekend bij de Hoge Raad.

De Hoge Raad zet eerst de werking van het wettelijke systeem met betrekking tot pensioenregelingen in zuiver binnenlandse situaties en in grensoverschrijdende situaties uiteen. Vervolgens oordeelt de Hoge Raad dat het Hof ten onrechte het beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft gehonoreerd. Uit het wettelijke regime volgt namelijk dat de situatie van de man niet gelijk is aan de situatie van een Nederlandse grensarbeider die bij een Belgische werkgever deelneemt aan dezelfde pensioenregeling als die van de man en die een deel van zijn werkzaamheden in Nederland verricht. Omdat geen sprake is van gelijke gevallen, kan het gelijkheidsbeginsel er niet toe leiden dat de man, die een Nederlandse werkgever heeft, dezelfde behandeling moet krijgen als een in Nederland werkende grensarbeider die een Belgische werkgever heeft.

De man betoogt daarnaast dat het in zijn situatie niet vrijstellen van de pensioenaanspraak vanwege de Belgische pensioenregeling in strijd is met de in het VWEU neergelegde verkeersvrijheden. Volgens de Hoge Raad treft dat betoog geen doel. Inderdaad verschilt de fiscale behandeling van levenslange Nederlandse pensioenregelingen met die van buitenlandse pensioenregelingen die onvoorwaardelijk afkoop toestaan. Maar de oorzaak van dit verschil is het feit dat (lid)staten verschillende voorwaarden stellen aan pensioenregelingen. De omstandigheid dat afkoop volgens het Belgische wettelijke kader wel onvoorwaardelijk is toegestaan, leidt dus niet ertoe dat Nederland op grond van het Unierecht verplicht is een Belgische pensioenregeling met afkoopmogelijkheid steeds fiscaal te erkennen door de omkeerregel toe te passen op de aanspraken uit die regeling. Het verschil in behandeling vormt een dispariteit en is dus geen verboden belemmering van het vrije verkeer.

Voorts oordeelt de Hoge Raad dat de omstandigheid dat de regeling op grond waarvan de Belgische pensioenregeling tijdelijk (voor vijf jaar) is aangemerkt als zuivere pensioenregeling evenmin in strijd is met het Unierecht. Die regeling is getroffen om de negatieve gevolgen van het verschil tussen buitenlandse en Nederlandse pensioenregelingen te beperken met het oog op een onbelemmerde voortzetting van de pensioenopbouw door een in Nederland werkzame grensarbeider. Met het recht van de Europese Unie is niet onverenigbaar dat voor die grensarbeiders men slechts tijdelijk van het wettelijke systeem van de loon- en inkomstenbelasting afwijkt.

Bron: Hoge Raad 9 april 2021.

Werkzaamheden belast in woonstaat bij gebrek aan bewijs

Een vrouw woont tot en met oktober 2015 in Nederland. In haar belastingaangiften over 2014 en 2015 claimt ze aftrek ter voorkoming van dubbele belasting in Nederland voor haar uit Duitsland genoten salaris. Volgens Rechtbank Zeeland-West-Brabant is echter niet duidelijk wat haar activiteiten zijn geweest en waar die hebben plaatsgevonden. In hoger beroep stelt de vrouw dat ze als commercieel directeur in Duitsland een website heeft ontwikkeld en dat zij later als aandeelhouder/bestuurder van een andere Duitse vennootschap betrokken is geweest bij een vastgoedproject in Zuid-Frankrijk.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat de vrouw niet aannemelijk maakt dat zij de arbeid in Duitsland heeft verricht. Ze beschikt in die jaren weliswaar over een adres in Duitsland, maar dat is slechts een betaald postadres. Ze heeft daarom dan ook geen recht op aftrek ter voorkoming van dubbele belasting.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 21 januari 2021.

Keuze verdeling box 3 fiscale partners voor aftrek elders belast

Man en vrouw bezitten onroerend goed in Frankrijk, dat wordt opgenomen in de gezamenlijke rendementsgrondslag van € 952.670 bij het box 3-vermogen. De rendementsgrondslag wordt vervolgens voor € 752.609 aan de man en de rest aan zijn echtgenote toebedeeld. Bij het opleggen van de aanslag verdeelt de inspecteur de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting in dezelfde verhouding over de partners. Deze aftrek is berekend door de Box 3-heffing zonder aftrek elders belast te verminderen met de naar evenredigheid verschuldigde belasting over het 79%-aandeel van de man in de woning.

De man stelt dat voor de berekening van de aftrek elders belast de waarde van de Franse woning geheel in mindering moet worden gebracht op zijn aandeel in de rendementsgrondslag en niet slechts een deel ervan.

De Rechtbank volgt de inspecteur. Deze is terecht uitgegaan van een aan de man toe te rekenen deel van de waarde van de woning van € 118.509 (79% van de waarde van de woning). De waarde van de woning is namelijk de waarde zoals die is begrepen in het aandeel van de man in de gezamenlijke rendementsgrondslag. Met het begrip grondslag wordt de grondslag van de afzonderlijke belastingplichtige bedoeld en niet de gezamenlijke grondslag. De man en vrouw hebben de keuze gemaakt om de gezamenlijke rendementsgrondslag te verdelen en die keuze brengt automatisch mee dat ook de waarde van de Franse woning in diezelfde verhouding deel uitmaakt van hun afzonderlijke rendementsgrondslag.

Bron: Rechtbank Gelderland 13 april 2021.

Onbedoeld effect bij toekenning inkomensafhankelijke combinatiekorting gerepareerd

De toekenning van de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) aan buitenlandse belastingplichtigen leidt in vergelijking met binnenlandse belastingplichtigen met gelijke feitelijke omstandigheden tot verschillende uitkomsten. Dit is een onbedoeld effect van de bestaande wetgeving en niet in lijn met de geest van de wet. De wetgeving zal op dit punt worden aangepast. Dit heeft de Staatssecretaris bericht.

Het verschil in de uitkomsten tussen buitenlandse en binnenlandse belastingplichtigen wordt veroorzaakt door de uitzondering op het fiscaal partnerbegrip voor buitenlandse belastingplichtigen. Ieman die geen inwoner is van Nederland en geen kwalificerende buitenlandse belastingplichtige (KBB) is, wordt niet aangemerkt als fiscaal partner. De buitenlandse belastingplichtige wordt in dat geval aangemerkt als alleenstaande. Deze uitzondering is onder andere gemaakt omdat het ongewenst is dat buitenlandse belastingplichtigen, die niet kwalificeren als KBB, gebruik kunnen maken van de vrije toerekening van bepaalde inkomsten en uitgaven.

Door de uitzondering op het fiscaal partnerschap voor buitenlandse belastingplichtige kan het voorkomen dat een buitenlandse belastingplichtige met Nederlands arbeidsinkomen, die samen met een niet-werkende partner en een kind buiten Nederland op hetzelfde adres zijn ingeschreven, wel voor de IACK in aanmerking komt. Een binnenlandse belastingplichtige in deze situatie kan dat niet.

Ook kan het voorkomen dat buitenlands belastingplichtigen met Nederlands arbeidsinkomen, die op hetzelfde adres staan ingeschreven met een kind, beiden de IACK kunnen realiseren, terwijl bij binnenlandse belastingplichtigen maar één van de fiscale partners dit kan.

Bron: Ministerie van Financiën 4 mei 2021.

Bij aangaan huwelijkse voorwaarden is geen sprake van een schenking

De vraag die in deze procedure aan de orde komt is of het bij huwelijk aangaan van een beperkte gemeenschap van goederen, met ongelijke inbreng, een belastbare schenking tussen echtgenoten is. Volgens de Hoge Raad is geen sprake van een schenking, ook niet als de huwelijksgemeenschap is beperkt tot één vermogensbestanddeel.

In deze casus gaat het om een man en vrouw die in 2008 voor hun huwelijk huwelijkse voorwaarden zijn aangegaan. Deze voorwaarden komen neer op algehele uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen, met uitzondering van één bepaalde bankrekening. Deze bankrekening vormt de beperkte gemeenschap, waarvan het saldo toekomt aan de man en de vrouw gezamenlijk, ieder voor de helft. De man heeft voorafgaand aan het huwelijk een bedrag van € 10 miljoen gestort op de bankrekening. De vrouw heeft niets gestort. In de daaropvolgende jaren hebben er mutaties plaatsgevonden op de bankrekening. Dit leidt tot de vraag of door het aangaan van de beperkte gemeenschap in 2008 een schenking heeft plaatsgevonden van de man aan de vrouw van € 5 miljoen, zijnde de helft van het saldo van de bankrekening bij het aangaan van het huwelijk.

Volgens de Hoge Raad is geen sprake geweest van een belastbare schenking. Het eerst argument hierbij is dat bij het ontstaan van de beperkte huwelijksgemeenschap nog geen sprake is van een voltooide vermogensverschuiving ten gunste van de vrouw van een bedrag van € 5 miljoen. De bankrekening kan gedurende het huwelijk namelijk nog muteren.

Het tweede argument is dat de vrouw niet over de helft van het banksaldo kan beschikken als ware het een aan haar afzonderlijk toebehorend vermogensbestanddeel. Elke echtgenoot is namelijk evenveel gerechtigd tot de onverdeelde bankrekening.

Bron: Hoge Raad 7 mei 2021.

Open fonds en besloten fonds voor gemene rekening

De vennootschapsbelastingplicht van de open commanditaire vennootschap komt per 1 januari 2022 te vervallen. Daarnaast wordt het open fonds voor gemene rekening in de wet opnieuw gedefinieerd. Dit zijn de hoofdlijnen van een conceptwetsvoorstel waarvoor het Ministerie van Financiën een internetconsultatie is gestart. Doel is het tegengaan van hybride mismatches.

Voor de toepassing van de dividendbelasting en de bronbelasting op renten en royalty's komt de open cv als inhoudingsplichtige te vervallen. Met het vervallen van de zelfstandige vennootschapsbelastingplicht voor de open cv worden alle bestaande open cv's met ingang van 1 januari 2022 fiscaal transparant. Vanaf dat moment worden alle - ook de commanditaire - vennoten rechtstreeks voor hun aandeel in de resultaten van de cv in de heffing van inkomsten- of vennootschapsbelasting betrokken. Met betrekking tot het fonds voor gemene rekening wordt – net als bij de open cv - voorgesteld het toestemmingsvereiste te laten vervallen.

Bron: Ministerie van Financiën 31 maart 2021.

Nieuws uit België

Aangifteplicht personenbelasting

De papieren aangiften in de personenbelasting voor aangiftejaar 2021 moeten uiterlijk 30 juni 2021 ingediend worden. Voor elektronische aangiften heeft men de tijd tot 15 juli. Indiening via een mandataris kan tot 21 oktober 2021.

Geen meldplicht 'meerdere effectenrekeningen' meer

In de aangifte personenbelasting van eerdere jaren stond in vak XIII een vraag of iemand titularis was van meerdere effectenrekeningen. Het Grondwettelijk Hof heeft de eerdere taks op effectenrekeningen vernietigd per 1 oktober 2019. Voor een deel van het inkomstenjaar 2019 (de aangifte van vorig jaar) was er dus nog een meldplicht, maar niet meer voor de aangifte van dit jaar.

Ook al is dit jaar de nieuwe taks op effectenrekeningen ingevoerd, toch komt de meldplicht van 'meerdere effectenrekeningen' niet meer terug in de aangifte. De nieuwe taks heeft namelijk de effectenrekening zelf op het oog en niet langer de persoon die rekeninghouder is van de effectenrekening. De nieuwe taks op effectenrekeningen is zo volledig onttrokken aan de aangifte in de personenbelasting.

België tegenover Europese Commissie vanwege weigering belastingaftrek niet-ingezetenen

De Europese Commissie is een inbreukprocedure bij het Europese Hof van Justitie begonnen tegen België. Volgens de Commissie volgt uit de Belgische wetgeving dat een niet-ingezeten belastingplichtige die niet tenminste 75% van zijn/haar belastbare beroepsinkomsten in België verkrijgt en die in de staat waar hij/zijn woont niet daadwerkelijk voor aftrek van onderhoudsuitkeringen in aanmerking kan komen, omdat hij/zij in die staat onvoldoende belastbare inkomsten heeft, geen recht op aftrek heeft van dergelijke uitkeringen.

Het Europese Hof heeft echter in een arrest van 2021 beslist dat de staat van tewerkstelling in dat geval rekening moet houden met de persoonlijke situatie en de gezinssituatie van de niet-ingezeten belastingplichtige. De Belgische regeling kan volgens de Commissie niet-ingezeten belastingplichtige ervan weerhouden gebruik te maken van de vrijheden van verkeer, in het bijzonder het vrije verkeer van werknemers.

Bron: Europese Hof van Justitie 1 februari 2021.

Burgerlijke maatschap is geen misbruik

Eind vorig jaar heeft het Hof van beroep te Gent een voorafgaande beslissing (ruling) vernietigd van de Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) over een schenking van de aandelen van een maatschap onder last voor de begiftigden om een rente aan de schenkers te betalen. De Vlaamse Belastingdienst had de vooropgestelde vermogensplanning van de aanvragers van deze voorafgaande beslissing gekwalificeerd als fiscaal misbruik. Op basis van de concrete feiten, waaronder de hoge rentelast en de zeer jonge leeftijd van de kinderen (vier en zeven jaar), oordeelde de Vlaamse Belastingdienst dat het controlebehoud van de ouders als zaakvoerders van de maatschap (tot aan hun overlijden) te verregaand was.

Als gevolg hiervan was de planning volgens de fiscus een omzeiling van de fiscale bepaling die schenkingen van roerende goederen onder de opschortende voorwaarde of termijn van het overlijden van de schenker onderwerpt aan erfbelasting. De kinderen zouden dus toch erfbelasting verschuldigd zijn op het vermogen van de maatschap. Inmiddels heeft Vlabel laten weten dat zij berust in het arrest. Er wordt dus geen voorziening in Cassatie ingesteld.

